

11 Οκτωβρίου, 2012

Η συγγραφέας Ιουστίνη Φραγκούλη-Αργύρη μιλάει στη δική μας YouSmiler Θεοδώρα.

Βρισκόμαστε στο σπίτι της κυρίας Φραγκούλη. Διαλέξαμε να είναι η πρώτη μας συνέντευξη του Yousmile. Σας ευχαριστούμε πολύ που μας δεχθήκατε στο σπίτι σας.

Κι εγώ ευχαριστώ που ήρθατε στο σπίτι μου...το θεωρώ το οχυρό, το κάστρο μου.

Είναι πάρα πολύ όμορφο... Ζείτε εδώ και πολλά χρόνια στο Καναδά.

Ναι ζω στο Μόντρεαλ.

Πόσο εύκολο είναι για κάποιον να αφήσει τη πατρίδα του και να ξενιτευτεί;

Είναι πάρα πολύ δύσκολο αλλά όταν έχεις δυνατή αδρεναλίνη, είσαι ερωτευμένη και θέλεις να ζήσεις με τον άνδρα της ζωής σου, η λογική καταργείται, όλα τα άλλα μπαίνουν σε δεύτερη μοίρα. Όταν έχεις διαλέξει τον άνθρωπό σου, δεν υπάρχει πατρίδα στο μυαλό σου.

Η ελληνική κοινότητα στον Καναδά, πως βλέπει τα εξελίξεις στη χώρα μας;

Η ελληνική παροικία στον Καναδά βλέπει με μεγάλη θλίψη τις εξελίξεις στη χώρα μας και πρέπει να πω πως υπάρχει μια ομάδα γυναικών στο Μόντρεαλ που συγκεντρώνει χρήματα και είδη για να αποστείλει σε διάφορους οργανισμούς που περιθάλπουν παιδιά. Ένας από αυτούς τους Οργανισμούς είναι «Το χαμόγελο του παιδιού» και είμαι πολύ περήφανη γι' αυτό.

Ναι είναι κάτι πάρα πολύ σημαντικό που βοηθά πολύ κόσμο και κυρίως τα παιδιά .ως δημοσιογράφος, πιστεύετε ότι εν μέσω κρίσης, τα ΜΜΕ ανταποκρίνονται στην αποστολή τους;

Ως δημοσιογράφος λυπάμαι που θα το πω αλλά σε αυτή τη συγκυρία που θα έπρεπε και τα ελληνικά μέσα ενημέρωσης να σταθούν στο ύψος τους, συμπαρασύρονται στη φθηνή ακόμη δημοσιογραφία και αντί να δίνουν ευκρινείς και αδέκαστες ειδήσεις αναπαράγουν αυτόν τον ορυμαγδό της φημολογίας, του φόβου του τρόμου. Νομίζω ακόμη περισσότερο συμπιέζουν την ελληνική κοινωνία που υφίσταται στο πετσί της αυτή την τρομερή κρίση χρέους σε όλα τα επίπεδα.

Εκτός από την ειδησεογραφία ασχολείστε και με τη συγγραφή . Πως αποφασίσατε από τη δημοσιογραφία να περάσατε στη συγγραφή βιβλίων;

Από τη δημοσιογραφία πέρασα εκεί γιατί μεταξύ 1996-1999 γνώρισα τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής Σπυρίδωνα, ακολούθησα την τριετή ποιμαντορία του στην Αμερική που ήταν θεελλώδης διότι δεχόταν πόλεμο από τα παράκεντρα της εξουσίας. Όταν τελείωσε η ποιμαντορία και έπεσε από το θρόνο, μου εμπιστεύθηκε να γράψω τη βιογραφία του που φέρει τον τίτλο «Η μοναξιά ενός ασυμβίβαστου». Εκεί κατάλαβα ότι το μεγάλο έργο χρειάζεται πρώτα αυτοσυγκέντρωση, και μετά ταλέντο. Ωραίο είναι το ταλέντο, να ξέρεις να γράφεις, αλλά για να προχωρήσεις από ένα ρεπορτάζ στο μεγάλο έργο είναι μακρύς δρόμος.

Μιλήστε μου λίγο για το τελευταίο σας βιβλίο που είναι προσωπικά το αγαπημένο μου.

Ο «Ερωτας στην ομίχλη» είναι μια ιστορία που ξετυλίγεται στη βόρεια Ελλάδα εκεί που τα νερά του ποταμού γίνονται ευλογία, γιατί είναι εύφορο το μέρος, αλλά και κατάρα. Μια μικρή δασκάλα, πρωτοδιόριστη η Αμαλία, πάει στο χωριό όπου ερωτεύεται το γιο του ευπατρίδη του χωριού, είναι αρχιτέκτονας αυτός. Την ίδια ώρα που προσπαθεί να προσαρμοστεί στη μικρή κλειστή κοινωνία που κρύβει διάφορα μυστικά, μαθαίνει να παρακολουθεί τις μεταπτώσεις του αρραβωνιαστικού της. Η Αμαλία θα περάσει ένα εντονότατο χρόνο μέσα σε αυτό τον καταιγισμό του έρωτα , του μικρόκοσμου, του σχολείου για να μεταλαμπαδεύσει στη γνώση και στο τέλος θα βρεθεί αντιμέτωπη με μία κορύφωση η οποία για πολλά χρόνια θα της είναι μυστήριο, αλλά στο τέλος θα αποκαλυφθεί τι είναι αυτό που είναι κατάρα του μικρού εκείνου τόπου.

Ας μην αποκαλύψουμε άλλο το βιβλίο... Ακολουθώντας τη σύγχρονη μόδα , υπάρχει το e-book. Τι προτιμάτε, το e-book ή το βιβλίο;

Book, book, book! Τα e-books τα διαβάζω μόνο στο αεροπλάνο , όταν κάνω download τις ταινίες που θέλω να δω και τα βιβλία που θέλω να δω το συγκεκριμένο χρόνο. Αυτό γίνεται όταν πηγαίνω στο νότο διακοπές, όπου δε μπορώ να κουβαλάω 10 βιβλία. Είναι πολύ ενοχλητικό να ασχολείσαι συνέχεια με ηλεκτρονικά. Χαλάνε τα μάτια σου, δε έχεις την επαφή, δε έχεις τη μυρωδιά... Όταν όμως είμαι στο σπίτι απαρεικλίτως διαβάσω το αληθινό χάρτινο βιβλίο. Είναι μια ερωτική σχέση του αναγνώστη με το βιβλίο. Το ξεφύλλισμα , ο ήχος, η ποιότητα του χαρτιού, τα γράμματα.

Αν δε το μυρίζεις , αν δε το αισθανθείς ....

Εγώ ούτε τα δίνω τα βιβλία μου...τα έχω όλα σημειωμένα, τα ποτό κρεμασμένα στα ψυγεία μου και ξαναγυρνώ, τα διαβάζω και πάλι μένω στα σημεία που είχα μείνει την 1η φορά . Αυτό πραγματικά είναι μια σχέση ανυπέβλητη.

Η νεολαία σήμερα έχει απομακρυνθεί από το βιβλίο. Για ποιο λόγο πιστεύετε ότι γίνεται;

Είναι αυτονόητο αυτό...υπάρχουν αυτά τα διαβολικά μηχανηματάκια, τα κομπιούτερς, τα οποία δε είναι μόνο ότι έχουν απομακρύνει από το βιβλίο...είναι συνέχεια αυτή η ατομικότητα που προκαλεί η χρήση των νέων έξυπνων τηλεφωνικών συσκευών η οποία είναι τραγική για τη νεολαία. Σε μια 10ετία πως θα εξελιχτεί αυτή η νεολαία που πάει σε ένα πάρτυ και αντί να μιλάει μεταξύ της κάνει sms; Από τις μεγαλύτερες ευτυχίες μου είναι να έρχεται η Μαρίνα , η Ελένη, η Αγγελική, οι φίλες μου να πίνουμε καφέ και να μιλάμε...να μιλάμε!

Είπατε κάτι πολύ σημαντικό για την οικογένεια. Πόσο μεγάλο ρόλο παίζει στο να ολοκληρωθεί ο άνθρωπος;

Παίζει καθοριστικό ρόλο η οικογένεια και οι καλοί δάσκαλοι. Το καλό σχολείο, το καλό περιβάλλον, η οικογένεια που διαλέγει τους σωστούς φίλους. Η οικογένεια αγαπάει και δείχνει την αγάπη της στο παιδί. Είναι καθοριστική για την εξέλιξη του νέου ανθρώπου.

Ας γυρίσουμε πίσω στον Οργανισμό μας. Τι γνωρίζετε για «Το χαμόγελο του παιδιού» και υπάρχουν αντίστοιχοι οργανισμοί στον Καναδά;

Για το «Το χαμόγελο του παιδιού» γνωρίζω ότι είναι ένας Οργανισμός που βοηθά και ενισχύει τα παιδιά που έχουν ανάγκη. Δε θα μιλήσω για κακοποίηση γιατί τη θεωρία πολύ σκληρή στιγμή και έκφραση. Θα πω ότι τα παιδιά που έχουν ανάγκη βρίσκουν ένα καταφύγιο. εγώ που μεγάλωσα σε μια πολύ αγαπημένη και αγαπητική οικογένεια μου φαίνεται πολύ ξένο που ένα παιδί που μεγαλώνει σε μια οικογένεια που άλλοι το πατάνε στο δρόμο για τους X λόγους. Θεωρώ ότι το να υπάρχει ένας χώρος που έχει την απαραίτητη ψυχολογική υποστήριξη για να δώσει, να κρατήσει, να αγκαλιάσει αυτά τα παιδιά και να νιώσουν μέρος του όλου, είναι πάρα πολύ σημαντικό. Και είναι πάρα πολύ σημαντικός αυτός ο ρόλος του Yousmile. Και βεβαίως στον Καναδά που είναι πάρα πολύ ευαισθητοποιημένος στις ασθενικές και αδύναμες κοινωνικές ομάδες, υπάρχουν πάρα πολλοί ανάλογοι οργανισμοί και σε ενήλικες και σε γυναίκες και σε οικογένειες... τα shelters είναι δηλαδή μια καθημερινή πραγματικότητα και μια κοινωνική πολιτική του Καναδά. Δε είναι ιδιωτικά. Είναι υποστηριζόμενα απολύτως από την καναδική κυβέρνηση σε όλες τις επαρχίες και είμαι περήφανη που ζω σε μια χώρα που σέβεται τους αδύναμους

Πιστεύω σε όλες τις χώρες όταν το ζήτημα είναι το παιδί είναι όλοι ευαισθητοποιημένοι και όλοι νοιάζονται ..

Ναι αλλά ο Ολιβερ Τουίστ πχ. μου έχει χαραχτεί στα παιδικά μου χρόνια όταν διάβαζα την ιστορία του, σαν μια ιστορία κακοποίησης σε ένα ορφανοτροφείο. Δηλαδή υπήρχε και πάντοτε μαζεύανε τα παιδιά που ήταν στους δρόμους, στα σκουπίδια, αλλά υπήρχε μια παρεξηγημένη έννοια του όρου, να μαζέψεις τα παιδιά σε ένα χώρο και να τους δώσεις αυτό που τους λείπει. Νομίζω ότι το «Το χαμόγελο του παιδιού» και οι ανάλογοι Οργανισμοί, είναι Οργανισμοί οι οποίοι έχουν αφορίσει τα ιδρυματικά προβληματικά φαινόμενα.

Τι μήνυμα θα θέλατε να δώσετε μέσω του Yousmile στα παιδιά που μας παρακολουθούν;

Θέλω να πω στα παιδιά να χαμογελάτε. Ότι σας συμβαίνει να το λέτε. Δε υπάρχουν μυστικά από τους γονείς. Τα λέμε όλα τα συζητάμε, τα αναλύουμε, ρωτάμε, δε κρυβόμαστε. Η μεγαλύτερη επιτυχία στο να γίνεις ένας ώριμος άνθρωπος είναι ότι σου συμβαίνει να το καταθέτεις, να το λες να το μοιράζεσαι με αυτούς που σε αγαπούν. Που είναι οι γονείς και οι δάσκαλοι.

Κυρία Φραγκούλη σας ευχαριστούμε πάρα πολύ για τα όμορφα λόγια και για το ότι μας ανοίξατε το σπίτι σας. Ελπίζω να είστε γούρι για την πρώτη μας συνέντευξη!

Εγώ ευχαριστώ ήταν χαρά μου να είμαι μαζί σας σήμερα!

Βιογραφικό συγγραφέα

Η ΙΟΥΣΤΙΝΗ ΦΡΑΓΚΟΥΛΗ-ΑΡΓΥΡΗ γεννήθηκε στη Λευκάδα, όπου τελείωσε τη δημοτική και τη μέση εκπαίδευση. Απόφοιτος του Πολιτικού Τμήματος της Νομικής Σχολής Αθηνών, δημοσιογραφεί από το 1983 σε ημερήσιες εφημερίδες και περιοδικά της

Ελλάδας. Είναι μέλος της ΕΣΗΕΑ και έχει εργαστεί κατά διαστήματα σε ραδιοφωνικούς σταθμούς, καθώς και στην Ελληνική Τηλεόραση (ΕΤ). Από το 1989 ζει και εργάζεται στο Μόντρεαλ του Καναδά ως ανταποκρίτρια του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων και διαφόρων εντύπων. Απασχολείται ταυτόχρονα στα διάφορα ομογενειακά μέσα του Καναδά και της Αμερικής, ενώ συνεργάζεται με την εφημερίδα Εθνικός Κήρυκας της Νέας Υόρκης. Είναι μέλος της Εταιρείας Γαλλόφωνων Συγγραφέων του Κεμπέκ (UNEQ), καθώς και της Ομοσπονδίας Αγγλόφωνων Συγγραφέων του Κεμπέκ (QWF).

Περισσότερα [εδώ](#)